

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 563

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 132 din 10 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2–4
Decizia nr. 133 din 10 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”	4–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
446. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului orașului Cisnădie, județul Sibiu	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
610. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei pentru organizarea acțiunilor caselor de cultură ale studenților și ale Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”	10
1.276. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea caracteristicilor tehnice de identificare a pungilor de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	11
2.641/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Metodologiei privind condițiile în care polițiștii de penitenciare definitivi din sistemul administrației penitenciare pot fi schimbați din funcțiile deținute	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 132**

din 10 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Delta-Rom Agriculture — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 1.660/88/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.854D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, domnul Liviu Păncescu, avocat în cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Tulcea, prin Consiliul Județean Tulcea. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Tulcea, prin Consiliul Județean Tulcea, a transmis la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Susține, în esență, că, pentru a nu încălca prevederile art. 120 și 121 din Constituție, prevederile legale criticate trebuie interpretate în sensul că, în cazul rezilierii unui contract de concesiune, este necesară o hotărâre a consiliului județean.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, precizând că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează completarea prevederilor legale ce formează obiectul excepției, ceea ce excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 3 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.660/88/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.** Excepția a fost ridicată de Societatea Delta-Rom

Agriculture — S.R.L. din Tulcea într-o cauză având obiect rezilierea unui contract de concesiune.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care acestea se interpretează în sensul că pentru încetarea unui contract de concesiune pe calea rezilierii convenționale sau judiciare nu ar fi necesară luarea unei decizii de către consiliul județean care a hotărât în for decizional concesiunea, respectiv nu ar fi necesară respectarea principiului simetriei formelor, și se permite ca decizia încetării unui contract de concesiune să fie luată direct de președintele consiliului județean, iar nu de organul reprezentativ. Se arată că, în sens constituțional, realizarea serviciilor publice de interes județean este coordonată de consiliile județene. Din moment ce gestionarea patrimoniului județean, inclusiv a terenurilor, intră în sfera serviciilor publice, rezultă că deciziile privind patrimoniul județului pot fi luate exclusiv de consiliile județene; în caz contrar s-ar încălca principiile autonomiei locale și deconcentrării. Cu toate acestea, gestionarea bunurilor publice nu se restrânge doar la decizia de a concesiunea un anumit teren, ci include întregul drept de dispoziție contractuală, respectiv încheierea, modificarea și încetarea contractului. Din moment ce consiliul județean decide concesiunea bunurilor aflate în domeniul public de interes județean, același organism reprezentativ este în măsură să decidă și încetarea concesiunii, o astfel de decizie neputând fi luată în condiții diferite de cea simetric opusă.

8. În susținerea criticii de neconstituționalitate se arată că gestionarea liberă a bunurilor aflate în domeniul public de interes județean reprezintă unul dintre mijloacele de manifestare a autonomiei locale. Dacă decizia de încetare a unei concesiuni (ca măsură de gestionare a patrimoniului județului) este luată de altă autoritate decât cea prevăzută de art. 122 din Constituție, atunci principiul autonomiei locale este încălcat, iar consiliul județean nu funcționează potrivit prevederilor Constituției.

9. În consecință, prevederile legale sus-menționate sunt neconstituționale, întrucât prevăd că manifestarea de voință a consiliului județean la încheierea unui contract de concesiune se va exprima sub forma unei hotărâri a consiliului județean adoptate cu cvorumul și majoritatea prevăzute de lege, însă nu prevăd care este forma de exteriorizare a voinței consiliului județean atunci când decide încetarea unilaterală sau rezilierea unui contract de concesiune sau dacă o astfel de manifestare de voință poate aparține unui singur membru al consiliului județean. Din pricina acestei lacune legislative, în prezenta cauză, prima instanță a apreciat că pentru încetarea unui contract de concesiune nu ar fi necesară adoptarea unei hotărâri de către consiliul județean cu cvorumul și majoritatea prevăzute de lege. Or, în contextul în care prevederile legale în discuție ar crea un regim juridic diferențiat pentru modificarea și încetarea contractelor de concesiune, față de încheierea acestora, aceste prevederi ar fi neconstituționale, întrucât ar încălca principiile de bază ale funcționării administrației publice locale. Din această perspectivă, în măsura în care prevederile de lege criticate

obligă numai ca încheierea contractului să fie decisă de consiliul județean, iar nu și încetarea acestuia, ele nu se supun rigorilor constituționale.

10. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Reține că prin criticile aduse prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 din Legea nr. 215/2001 nu se invocă aspecte de neconstituționalitate, ci omisiuni din acte normative, vidul legislativ neputând fi înlăturat pe calea excepției de neconstituționalitate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile avocatului autoarei excepției, notele scrise depuse la dosar de partea Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Tulcea, prin Consiliul Județean Tulcea, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

15. Curtea observă că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, prevederile art. 91 și ale art. 123 din Legea nr. 215/2001 au fost abrogate prin art. 597 alin. (2) lit. e) din partea IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019. Însă, având în vedere că în cauza dedusă judecării produc efecte juridice prevederile art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 din Legea nr. 215/2001 și în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează a se reține ca obiect al excepției aceste dispoziții de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 91 alin. (4) lit. a): „În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), consiliul județean:

a) hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a județului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes județean, în condițiile legii;”

— Art. 123 alin. (1): „(1) Consiliile locale și consiliile județene hotărăsc ca bunurile ce aparțin domeniului public sau privat, de interes local sau județean, după caz, să fie date în administrarea regiilor autonome și instituțiilor publice, să fie concesionate ori să fie închiriate. Acestea hotărăsc cu privire la cumpărarea unor bunuri ori la vânzarea bunurilor ce fac parte din domeniul privat, de interes local sau județean, în condițiile legii.”

16. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege ce formează obiectul acesteia contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 120 referitoare la principiile de bază ale

administrației publice locale și în art. 122 privind consiliul județean.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată de autoarea excepției, recurenta pârâtă Societatea Delta-Rom Agricultură — S.R.L. din Tulcea, într-o cauză având ca obiect cererea de constatare a rezilierii de drept a unui contract de concesiune, intervenită potrivit pactului comisoriu de grad IV, stabilit de comun acord de către părți în art. 22 din contractul de concesiune, și obligarea pârâtului concesionar la predarea către concedent a bunurilor care au constituit obiectul concesionării. Prin Sentința civilă nr. 2.092 din 29 noiembrie 2017, Tribunalul Tulcea — Secția civilă de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea Unității Administrativ-Teritoriale Județul Tulcea, prin Consiliul Județean Tulcea, și a constatat rezilierea de plin drept a Contractului de concesiune nr. 166 din 1 aprilie 1999, încheiat între Consiliul Județean Tulcea și S.C. Delta Agricultură — S.R.L. din Tulcea, obligând pârâta concesionară la predarea către concedent a bunurilor care au constituit obiectul concesionării. Împotriva acestei sentințe, autoarea excepției a formulat recurs, iar prin Decizia civilă nr. 898/2019/CA din 5 iulie 2019, Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins recursul ca nefondat.

18. În continuare, Curtea reține că prevederile art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 din Legea nr. 215/2001 acordă consiliului județean atribuția de a decide cu privire la concesionarea bunurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale. Or, întrucât în cauză nu s-a ridicat problema concesionării unui bun proprietate publică a județului, ci se solicită instanței judecătorești să constate rezilierea de plin drept a Contractului de concesiune nr. 166 din 1 iulie 1999, încheiat între Consiliul Județean Tulcea și S.C. Delta-Rom Agricultură — S.R.L. din Tulcea, prevederile legale invocate nu au nicio incidență în privința soluționării cauzei.

19. În același sens, Curtea observă că, în cauză, prin Sentința civilă nr. 2.092 din 29 noiembrie 2017, Tribunalul Tulcea — Secția civilă de contencios administrativ și fiscal a reținut că, din examinarea dispozițiilor Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și a Hotărârii Guvernului nr. 216/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, acte normative în vigoare la momentul încheierii contractului de concesiune, se poate observa că legea obligă consiliile locale să procedeze la adoptarea de hotărâri doar de aprobare a concesiunii, nu de reziliere a contractelor de concesiune. De asemenea, instanța judecătorească precizează că prevederile art. 123, art. 91 alin. (4) „lit. b)” [în realitate, lit. a)] și art. 39—44 din Legea nr. 215/2001 cuprind reglementări care nu susțin cele afirmate de pârâtă (referitoare la lipsa unei hotărâri a consiliului județean de aprobare a rezilierii contractului de concesiune) și care nu dispun rezilierea prin hotărâre a consiliului județean, ci au în vedere alte situații.

20. În consecință, instanța judecătorească a reținut că nu există un temei legal care să impună adoptarea unei hotărâri prin care forul deliberativ — consiliul județean să aprobe rezilierea contractului, în acest sens fiind actele normative aplicabile care reglementează atribuțiile administrației publice locale în materia concesiunii bunurilor proprietate publică. În același sens sunt și considerentele reținute de instanța de control judiciar.

21. Cu privire la condiția de admisibilitate referitoare la „legătura cu soluționarea cauzei” în cazul excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a statuat că aceasta presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute

exigențele pe care le stabilesc dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014). Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu îndeplinesc condiția de admisibilitate referitoare la „*legătura cu soluționarea cauzei*” prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale este inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Delta-Rom Agricultură — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 1.660/88/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133 din 10 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri

22. În același timp, analizând criticile formulate de autoarea excepției, Curtea constată că acestea vizează, în realitate, operațiuni de interpretare și aplicare a reglementărilor legale referitoare la regimul juridic al concesiunii bunurilor proprietate publică, atribuțiile consiliului județean și ale președintelui consiliului județean și la raporturile juridice dintre aceste autorități ale administrației publice în materia încheierii, executării și încetării contractelor de concesiune a bunurilor proprietate publică, operațiuni a căror realizare revine instanței judecătorești. Prin urmare, și sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și ale art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Delta-Rom Agricultură — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 1.660/88/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133 din 10 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri

22. În același timp, analizând criticile formulate de autoarea excepției, Curtea constată că acestea vizează, în realitate, operațiuni de interpretare și aplicare a reglementărilor legale referitoare la regimul juridic al concesiunii bunurilor proprietate publică, atribuțiile consiliului județean și ale președintelui consiliului județean și la raporturile juridice dintre aceste autorități ale administrației publice în materia încheierii, executării și încetării contractelor de concesiune a bunurilor proprietate publică, operațiuni a căror realizare revine instanței judecătorești. Prin urmare, și sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.904D/2018—1.912D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013

privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în dosarele nr. 6.600/233/2014, nr. 2.777/231/2015, nr. 21.008/233/2015, nr. 16.452/233/2016, nr. 863/173/2017, nr. 16.929/196/2016, nr. 4.186/233/2015, nr. 5.027/324/2016 și nr. 3.254/233/2016 ale Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.904D/2018—1.912D/2018 la Dosarul nr. 1.903D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin deciziile civile nr. 370/R din 12 octombrie 2018, nr. 371/R din 12 octombrie 2018, nr. 374/R din 12 octombrie 2018, nr. 375/R din 12 octombrie 2018, nr. 377/R din 12 octombrie 2018, nr. 378/R din 12 octombrie 2018, nr. 380/R din 12 octombrie 2018, nr. 381/R din 12 octombrie 2018, nr. 383/R din 12 octombrie 2018 și nr. 385/R din 12 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 13.181/233/2015, nr. 6.600/233/2014, nr. 2.777/231/2015, nr. 21.008/233/2015, nr. 16.452/233/2016, nr. 863/173/2017, nr. 16.929/196/2016, nr. 4.186/233/2015, nr. 5.027/324/2016 și nr. 3.254/233/2016, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de instanțele de fond.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească, autoare a excepției, susține, în esență, că prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, cu efect obligatoriu pentru instanțele judecătorești, că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din

Constituție, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017). Decizia este obligatorie pentru instanțele judecătorești, conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar, potrivit art. 521 alin. (4) cu referire la art. 518 din Codul de procedură civilă, hotărârea prealabilă își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

9. Art. 27 din Codul de procedură civilă nu a suferit însă nicio modificare, nici nu a fost constatat neconstituțional, Curtea Constituțională nepronunțându-se nici asupra constituționalității art. 27 din Codul de procedură civilă, așa cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că la acest moment decizia pronunțată de Înalta Curte își produce efectele obligatorii.

10. Ulterior publicării acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018. În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a condiționat aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 de pornire a procesului civil după publicarea acesteia, instanța supremă neavând competența de a se pronunța în legătură cu efectele deciziei Curții Constituționale sau de a da dezlegări obligatorii care contravin deciziilor Curții Constituționale, și că, în urma pronunțării și publicării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă. Așadar, în timp ce dispozitivul Deciziei nr. 454 din 4 iulie 2018 privește admiterea, respectiv respingerea obiecțiilor de neconstituționalitate formulate cu privire la anumite dispoziții din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, lege care nu este în vigoare la momentul pronunțării deciziei, considerentele sale, cu referire la interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, vizează un text legal în vigoare dintr-un act normativ diferit de cel care a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, ele având în vedere neconstituționalitatea interpretării sale prin intermediul unei decizii obligatorii a instanței supreme.

11. În raport cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, Decizia Curții Constituționale are caracter obligatoriu, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010 și Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010), puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale și deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta.

12. Având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, respectiv de Curtea Constituțională, pe de altă parte, deopotrivă obligatorii pentru instanțele judecătorești, prima, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar cea de-a doua, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, se pune problema admisibilității sau, dimpotrivă, a inadmisibilității recursurilor declarate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în

Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei pornite anterior publicării deciziei (20 iulie 2017), recursuri nesoluționate până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018.

13. Norma legală în raport cu care problema poate fi rezolvată este reprezentată de art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la modul în care acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Or, în contextul existenței celor două decizii potrivnice mai sus menționate, se impune tranșarea conflictului de către Curtea Constituțională, pe calea controlului de neconstituționalitate *a posteriori* vizând art. 27 din Codul de procedură civilă, în raport cu interpretarea dată prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, interpretare care vine în contradicție cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

14. Instanțele judecătorești sunt ținute de efectul obligatoriu al Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nefiind în drept să înlăture un atare efect într-un proces de apreciere a compatibilității dezlegării date de instanța supremă cu Constituția și cu deciziile Curții Constituționale, pentru că ar încălca sfera exclusivă de competență a Curții Constituționale.

15. Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției, atribuțiile sale fiind prevăzute de art. 146 din Legea fundamentală. În temeiul art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. În consecință, singura autoritate în măsură să decidă asupra neconstituționalității art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este Curtea Constituțională, iar nu instanțele judecătorești în cadrul proceselor cu care au fost investite, motiv pentru care curtea de apel a dispus sesizarea Curții Constituționale.

16. Cât privește sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp a acestuia, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța reține că, în lumina acestei decizii a instanței supreme, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 nu ar produce efecte în litigiul dedus judecării în prezenta cauză, având în vedere data la care acesta a fost pornit, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei respective.

17. În aceste condiții, în cauză ar deveni incidente dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 în forma anterioară pronunțării deciziei Curții Constituționale, dispoziții care instituie pragul valoric de 1.000.000 lei. Or, impunerea unui prag valoric al cererii deduse judecării pentru accesul la calea de atac a recursului încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, instituit de art. 16 alin. (1) din Constituție, punându-i pe aceștia într-o situație diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 fiind astfel neconstituționale.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este formulat, îl reprezintă prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”

22. Curtea observă că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 au fost modificate prin art. III pct. 3 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sunt supuse controlului de constituționalitate dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează să se rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate în forma anterioară acestei modificări.

23. În opinia instanței judecătorești, autoare a excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 136 din 7 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 14 octombrie 2019, Decizia nr. 211 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 11 octombrie 2019, Decizia nr. 212 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 2 august 2019, Decizia nr. 389 din 4 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 15 octombrie 2019, și Decizia nr. 411 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 15 octombrie 2019, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța de contencios constituțional a precizat că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

25. Prin această decizie, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continuă să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea a reținut că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii în timp a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

26. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

27. Totodată, Curtea a mai precizat că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 de către instanța supremă este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

28. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor pendinte, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrat de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

29. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României, și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

30. În concluzie, Curtea a constatat că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul*”, dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, precitată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor pendinte. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor

pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu pot restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și astfel s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitiază exigențele Constituției.

31. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

32. În concluzie, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia

nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. O asemenea soluție este valabilă și în prezentele cauze.

33. Curtea a mai reținut faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

34. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea a dispus respingerea sa ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, dat fiind faptul că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, anterior citată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale.

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea și în prezentele cauze.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în dosarele nr. 13.181/233/2015, nr. 6.600/233/2014, nr. 2.777/231/2015, nr. 21.008/233/2015, nr. 16.452/233/2016, nr. 863/173/2017, nr. 16.929/196/2016, nr. 4.186/233/2015, nr. 5.027/324/2016 și nr. 3.254/233/2016 ale Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în aceleași dosare ale Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea modelului steagului oraşului Cisnădie,
judeţul Sibiu**

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, al art. 2 alin. (2) şi art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea şi folosirea de către unităţile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului oraşului Cisnădie, judeţul Sibiu, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale modelului steagului oraşului Cisnădie, judeţul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

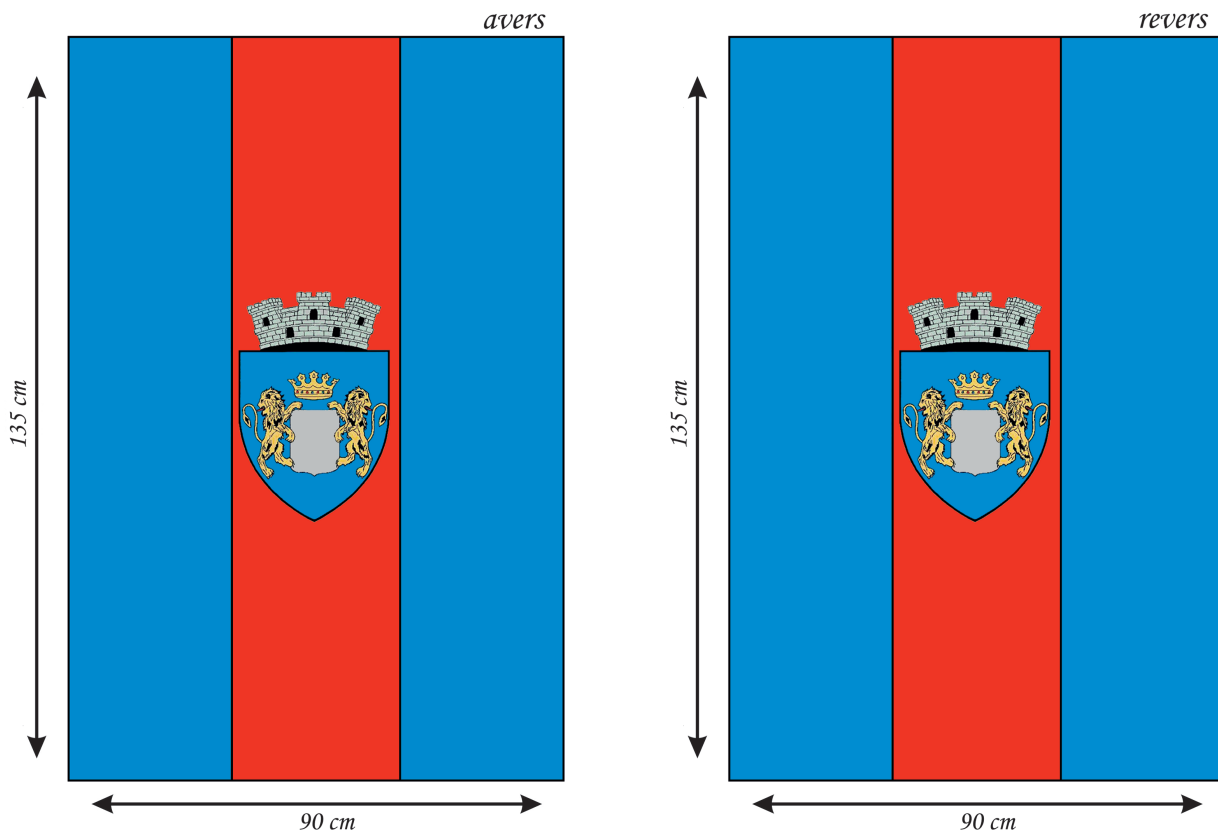
PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării şi administraţiei,
Vetuţa Stănescu,
secretar de stat

Bucureşti, 4 iunie 2020.
Nr. 446.

ANEXA Nr. 1*)

Material textil poliester sau satinat.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului orașului Cisnădie, județul Sibiu

Descrierea steagului

Modelul steagului orașului Cisnădie reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 3/2, format din trei fâșii dispuse vertical în următoarea succesiune a culorilor de la hampă: albastru, roșu, albastru.

În centru, pe fâșia de culoare roșie este imprimată stema orașului Cisnădie.

Steagul se fixează pe hampă în partea sus, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema orașului Cisnădie se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite. În interiorul scutului se află un scut de argint cu vârful ascuțit, susținut de doi lei de aur afrontați, având deasupra o coroană de aur care plutește. Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu trei turnuri crenelate.

Semnificațiile elementelor însumate

Stema de față este cea mai veche reprezentare heraldică a localității. Scutul de argint reprezintă vechile tradiții și privilegii ale localității, „martori” fiind cei doi lei; coroana sugerează faptul că localitatea a fost menționată documentar într-un privilegiu regal, dar și dreptul de târg primit în anul 1500. Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraș.

Culoarea albastră este simbol al fidelității și perseverenței, al cerului, al lumii spirituale, iar roșul reprezintă virtutea spirituală, vitalitatea și forța.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru organizarea acțiunilor caselor de cultură ale studenților și ale Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”

Având în vedere:

- Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 801/2004 privind organizarea și funcționarea caselor de cultură ale studenților și a Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”;
- Regulamentul-cadru de organizare și funcționare al caselor de cultură ale studenților și al Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”, aprobat prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 572/2019*);
- Referatul de aprobare nr. 300 din 9.04.2020 al Direcției activității pentru studenți și tabere, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru organizarea acțiunilor caselor de cultură ale studenților și ale Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”, prevăzută în anexa**) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția activității pentru studenți și tabere va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și caselor de cultură ale studenților, respectiv Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 459/2019 privind aprobarea Metodologiei pentru organizarea acțiunilor caselor de cultură ale studenților și ale Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 21 martie 2019.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

București, 9 iunie 2020.
Nr. 610.

*) Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 572/2019 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea caracteristicilor tehnice de identificare a pungilor de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției gestionarea deșeurilor nr. 130.024/DGD din 2.06.2020, în temeiul prevederilor:

— art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a guvernului nr. 50/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu și pentru modificarea și completarea Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje;

— art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor;

— art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă caracteristicile tehnice de identificare a pungilor de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pungile de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, introduse pe piața

națională înainte de data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin, se comercializează până la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — Pungile de transport introduse pe piața națională fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002 se colectează împreună cu fracția biodegradabilă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet,
secretar de stat

București, 19 iunie 2020.
Nr. 1.276.

ANEXĂ

Caracteristicile tehnice de identificare a pungilor de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu

Pungile de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, introduse pe piața națională, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe tehnice în vederea identificării și valorificării:

a) substanțele folosite pentru obținerea culorii pungilor de transport, pentru inscripționarea elementelor de identificare și informare potrivit legii, precum și substanțele folosite pentru personalizare nu trebuie să modifice caracteristicile materialului care este utilizat la fabricarea pungilor de transport;

b) vor fi marcate cu un cod/număr/siglă pentru identificarea organismului care a eliberat certificatul pentru acordarea și utilizarea mărcii de conformitate „OK compost ACASĂ” sau „OK compost INDUSTRIAL”;

c) vor fi marcate cu nume și cod unic de înregistrare pentru identificarea producătorului/manufacturierului și țării de origine — de exemplu: „Produs fabricat în România/Germania/Spania/China”.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind condițiile în care polițiștii de penitenciare definitiv din sistemul administrației penitenciare pot fi schimbați din funcțiile deținute**

Având în vedere prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind condițiile în care polițiștii de penitenciare definitiv din sistemul administrației penitenciare pot fi schimbați din funcțiile deținute, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului justiției nr. 2.398/C/2012 pentru aprobarea

Metodologiei privind condițiile în care funcționarii publici cu statut special definitiv din sistemul administrației penitenciare pot fi schimbați din funcțiile deținute, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 7 august 2012, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu

București, 16 iunie 2020.
Nr. 2.641/C.

ANEXĂ

METODOLOGIE**privind condițiile în care polițiștii de penitenciare definitiv din sistemul administrației penitenciare pot fi schimbați din funcțiile deținute**

Art. 1. — (1) Schimbarea din funcție reprezintă modificarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor de penitenciare definitiv din sistemul administrației penitenciare caracterizată fie prin manifestarea voinței acestora de a fi numiți într-o funcție vacantă în cadrul aceleiași unități, fie ca urmare a situației în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute în fișa postului pentru exercitarea funcției.

(2) Procesul de schimbare din funcție are un caracter continuu și se realizează pe tot parcursul anului. Sesiunile de schimbare din funcție se pot desfășura și prin intermediul unei aplicații informatice pentru managementul resurselor umane.

(3) La nivelul fiecărei unități penitenciare se analizează, cel puțin semestrial, în cadrul consiliului de conducere, situația tuturor posturilor vacante și, în funcție de oportunitatea și posibilitățile efective de ocupare a acestora, directorul unității sau, după caz, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor aprobă lista posturilor vacante destinate ocupării prin schimbare din funcție.

Art. 2. — (1) Schimbarea din funcție se poate face numai pe funcții vacante din aceeași categorie, de ofițer sau de agent, și de același tip, de conducere sau de execuție, pe un coeficient de ierarhizare identic sau inferior funcției deținute.

(2) Prin excepție de la alin. (1), ofițerii care ocupă funcții de conducere pot solicita schimbarea din funcția deținută și numirea într-o funcție de execuție, pe un coeficient de ierarhizare identic sau inferior funcției deținute.

(3) Pentru numirea într-o funcție pe un coeficient de ierarhizare inferior funcției deținute, polițiștii de penitenciare definitiv își exprimă acordul, în mod expres, în cererea de

schimbare din funcție. Numirea într-o funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare inferior se va face numai în situația în care nu este posibilă numirea pe un coeficient de ierarhizare identic cu cel deținut de polițistul de penitenciare care solicită schimbarea.

(4) Prin funcție prevăzută cu coeficient de ierarhizare identic se înțelege funcția în care se face numirea, al cărei coeficient de ierarhizare luat în calcul la stabilirea salariului este egal cu cel al funcției anterioare.

(5) Inițierea procedurii de ocupare, prin schimbare, a funcțiilor de director adjunct din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor se realizează doar cu aprobarea prealabilă a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 3. — (1) Schimbarea din funcție se poate aproba dacă polițistul de penitenciare definitiv îndeplinește condițiile specifice prevăzute în fișa postului în care solicită schimbarea.

(2) Nu se dă curs solicitărilor polițiștilor de penitenciare suspendați din funcție, ale căror rapoarte de serviciu sunt suspendate ori care sunt puși la dispoziție în temeiul art. 128 din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Conducerea unității dispune măsuri pentru comunicarea funcțiilor vacante care fac obiectul schimbării din funcție prin orice mijloc de informare avut la dispoziție, inclusiv prin afișarea unui anunț la avizierul unității. Anunțul prin care se realizează comunicarea cuprinde denumirea generică a funcțiilor, numărul acestora, sectorul de activitate, condițiile de ocupare și probele care se susțin, acolo unde este cazul.

(2) În termen de 7 zile lucrătoare, calculat din ziua lucrătoare imediat următoare publicării anunțului prevăzut la alin. (1), personalul interesat depune la secretariatul unității cereri de schimbare pe funcțiile pentru care optează, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 5. — (1) Cererea de schimbare din funcție înregistrată la secretariatul unității se repartizează structurii de resurse umane. Structura de resurse umane verifică îndeplinirea condițiilor de ocupare a postului și solicită avizul șefului ierarhic imediat superior sau coordonatorului sectorului de activitate din care se solicită schimbarea, respectiv al șefului ierarhic imediat superior sau coordonatorului sectorului de activitate unde se solicită numirea.

(2) Cererile de schimbare din funcție care nu fac obiectul schimbării sectorului de activitate și pentru care nu este necesară departajarea mai multor solicitanți se analizează în consiliul de conducere al unității și se supun aprobării directorului unității, pe baza îndeplinirii condițiilor de ocupare a posturilor, nevoilor instituționale și oportunității.

(3) Cererile de schimbare din funcție care fac obiectul schimbării sectorului de activitate și/sau pentru care este necesară departajarea mai multor solicitanți se analizează în consiliul de conducere al unității și se supun aprobării de principiu a directorului unității, pe baza îndeplinirii condițiilor de ocupare a posturilor, nevoilor instituționale și oportunității.

(4) Cererile aprobate de principiu de către directorul unității, care nu fac obiectul schimbării sectorului de activitate și pentru care este necesară departajarea solicitanților, rămân în gestiunea structurii de resurse umane, în vederea continuării activităților specifice procesului de schimbare din funcție.

(5) Pentru situația schimbării într-o funcție de psiholog de personal este necesar un stagiul de practică de 15 zile lucrătoare la nivelul structurii de psihologie a personalului din Administrația Națională a Penitenciarelor, rezultatul evaluării stagiului fiind avut în vedere anterior emiterii actului administrativ de schimbare din funcție.

(6) În cazul neîndeplinirii condițiilor de ocupare a postului sau al nedepunerii cererii de schimbare din funcție însoțite de documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de ocupare a postului, în termenul stabilit în anunțul prevăzut la art. 4 alin. (1), respingerea cererii se face de directorul unității, la propunerea motivată a structurii de resurse umane, în urma analizei efectuate în cadrul consiliului de conducere.

(7) Cererile neaprobată de către directorul unității în cadrul consiliului de conducere se aduc la cunoștința solicitanților, motivat, și se clasează la structura de resurse umane.

Art. 6. — (1) În cazul polițiștilor de penitenciare definitivi ale căror cereri au fost aprobate de principiu de directorul unității, pentru schimbarea pe o funcție din alt sector de activitate decât cel în care își desfășoară activitatea, sunt necesare susținerea și promovarea uneia sau mai multor probe, după caz, cu relevanță directă în ceea ce privește specificul funcției pe care solicită schimbarea, după cum urmează:

- a) testare psihologică;
- b) probă sportivă;
- c) probă practică;

d) interviu profesional, cu caracter obligatoriu în toate cazurile.

(2) Probele prevăzute la alin. (1) se susțin în ordinea acolo menționată, au caracter eliminatoriu, iar comisiile sunt desemnate prin decizie a directorului unității.

(3) Proba sportivă, proba practică și interviul profesional se evaluează cu calificativul „admis”/„respins” și împotriva lor nu poate fi formulată contestație. Rezultatele fiecărei probe se materializează printr-un proces-verbal care se înaintează structurii de resurse umane.

(4) Organizarea, desfășurarea și evaluarea probei sportive și a probei practice se realizează potrivit normelor și baremelor aplicabile în cazul probelor similare din cadrul concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor vacante de polițist de penitenciare, prevăzute la art. 96, art. 97 alin. (3)—(6) și art. 98 alin. (1) și (3) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare; organizarea, desfășurarea și evaluarea interviului profesional se realizează conform unei metodologii aprobate prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Pentru funcțiile pentru care nu se pot constitui comisii la nivelul unității, comisiile și locul de desfășurare a probei sportive, probei practice și a interviului profesional se stabilesc prin grija structurii de resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu respectarea regulilor menționate la alin. (7), dintre polițiștii de penitenciare din orice unitate din poliția penitenciară.

(6) Testarea psihologică se susține prin grija Serviciului psihologia personalului din Administrația Națională a Penitenciarelor, conform criteriilor stabilite în Regulamentul privind activitățile de psihologia personalului în sistemul administrației penitenciare, aprobat prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, acolo unde specificul funcției o impune.

(7) Proba sportivă, proba practică și interviul profesional se susțin în fața unei comisii formate din șeful sectorului de activitate unde se solicită numirea, în calitate de președinte, un specialist din sectorul de activitate al postului unde se solicită numirea și șeful/coordonatorul structurii de resurse umane sau un polițist de penitenciare din cadrul acestei structuri, în calitate de membri.

(8) În cadrul interviului comisia verifică însușirea de către solicitant a cunoștințelor minime dobândite, care să fie în concordanță cu activitățile care urmează a fi desfășurate de polițistul de penitenciare care a solicitat schimbarea din funcție, în urma parcurgerii tematicii și bibliografiei specifice funcției vizate, stabilite de către comisie conform metodologiei prevăzute la alin. (4).

(9) La susținerea probei sportive, probei practice și a interviului profesional are dreptul de a participa, în calitate de observator, câte un reprezentant al organizațiilor sindicale reprezentative ale polițiștilor de penitenciare din sistemul administrației penitenciare, cu respectarea regulilor stabilite pentru desfășurarea probelor.

Art. 7. — (1) În cazul în care există mai multe cereri aprobate de principiu pentru aceeași funcție, care îndeplinesc toate condițiile de ocupare a acesteia, inclusiv promovarea probelor menționate la art. 6 alin. (1), unde este cazul, departajarea cererilor în cauză se realizează de comisia menționată la art. 6 alin. (7) sau, după caz, de comisia stabilită prin grija structurii de resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor, potrivit dispozițiilor prezentului articol.

(2) Comisia analizează solicitările de schimbare din funcție, potrivit criteriilor regăsite în nota de prezentare a structurii de resurse umane, conform anexei nr. 2.

(3) Membrii comisiei acordă punctaje astfel:

a) experiența profesională în sectorul de activitate al funcției pentru care se solicită schimbarea — se acordă câte 1 punct pentru fiecare an întreg lucrat în sectorul de activitate al postului, în sistemul administrației penitenciare:

- (i) nu se acordă puncte pentru fracțiunile de an;
- (ii) nu se iau în calcul perioadele în care solicitanții se află în concedii fără plată;
- (iii) vechimea se calculează la data expirării termenului prevăzut la art. 4 alin. (2);

b) pentru calificativele obținute la evaluarea anuală a performanțelor profesionale individuale anuale, pe ultimii 3 ani

în care au fost evaluați, se acordă puncte astfel: „Excepțional” — 1 punct, „Foarte bun” — 0,50 puncte, „Bun” — 0,25 puncte, iar calificativele „Satisfăcător” și „Nesatisfăcător” nu se puntează;

c) vechimea în sistemul administrației penitenciare — se acordă câte 0,25 puncte pentru fiecare an întreg lucrat în sistemul administrației penitenciare:

(i) nu se acordă puncte pentru fracțiile de an;

(ii) nu se iau în calcul perioadele în care solicitantii se află în concedii fără plată;

(iii) vechimea se calculează la data expirării termenului prevăzut la art. 4 alin. (2);

d) probleme familiale (soț/soție, copii și părinți) deosebite dovedite cu acte: se acordă 2 puncte pentru solicitantii care au probleme familiale deosebite, dovedite cu acte;

e) starea disciplinară (sanctiuni disciplinare): se scad 2 puncte din punctajul final al solicitanților care se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

f) punctajul obținut la evaluarea obiectivului dedicat pregătirii profesionale cu ocazia ultimei evaluări anuale a performanțelor profesionale individuale. Se acordă puncte conform nivelului de îndeplinire consemnat în fișa de evaluare, astfel: 1 punct pentru nivelul 5, 0,75 puncte pentru nivelul 4, 0,50 pentru nivelul 3, 0,25 puncte pentru nivelul 2, iar pentru nivelul 1 nu se acordă puncte;

g) situația locativă a solicitanților: se acordă 2 puncte în cazul în care prin schimbare se diminuează sau se elimină cheltuielile cu decontarea chiriei ori a transportului la și de la locul de muncă. Se vor acorda puncte doar solicitanților care fac dovada cu acte că aceștia sau soțul/soția dețin/deține locuință proprietate personală în localitatea în care își vor desfășura activitatea.

(4) Punctajul final se stabilește prin însumarea punctelor acordate conform alin. (3), urmând să fie admisă/admise, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezenta metodologie, cererea solicitantului care are punctajul cel mai mare sau, după caz, cererile solicitanților care au punctajele cele mai mari, în ordine descrescătoare și în limita posturilor care fac obiectul schimbării din funcție.

(5) În situația unor punctaje egale, președintele comisiei hotărăște cu privire la polițistul de penitenciare definitiv care va ocupa postul prin schimbare din funcție. Hotărârea se motivează în scris, în termen de două zile lucrătoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 8. — (1) Polițiștii de penitenciare definitivi pot fi schimbați din funcțiile deținute, în cadrul aceleiași unități, și pot fi numiți în alte funcții prevăzute cu același coeficient de ierarhizare sau inferior, în situația în care nu mai îndeplinesc cel puțin una dintre condițiile prevăzute în fișa postului în care sunt numiți.

(2) În urma analizării situației polițiștilor de penitenciare care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute în fișa postului în care sunt numiți, în cadrul consiliului de conducere, directorul unității, prin grija structurii de resurse umane, identifică și pune la dispoziția polițistului de penitenciare cel puțin o funcție pentru care acesta îndeplinește toate condițiile de ocupare, dispozițiile art. 2 aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Dacă polițistul de penitenciare definitiv refuză, în scris, schimbarea în una dintre funcțiile propuse, acestuia îi încetează raportul de serviciu, în temeiul art. 133 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care polițistul de penitenciare nu acceptă consemnarea în scris a refuzului se întocmește un proces-verbal de constatare.

Art. 9. — (1) Actul administrativ de schimbare din funcție se întocmește potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane prevăzute de Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Anterior emiterii actului prevăzut la alin. (1) se vor avea în vedere și rezultatele de la evaluările psihologice la sesizare susținute, avizele psihologice obținute la ultima evaluare psihologică periodică, aptitudinile și recomandările stabilite de Comisia de expertiză medico-militară și aptitudinea de medicina muncii, după caz.

(3) În situația în care se constată existența unor incompatibilități conform alin. (2), cererea de schimbare din funcție se respinge de către directorul unității, iar hotărârea motivată va fi comunicată în scris celui în cauză.

Art. 10. — Numirea într-o funcție care necesită autorizație de acces la informații clasificate este condiționată de obținerea acesteia.

Art. 11. — Prevederile prezentei metodologii sunt aplicabile în mod corespunzător și polițiștilor de penitenciare din Ministerul Justiției.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

APROB/RESPING CEREREA
Directorul unității

Exemplar unic nr. .... / .... / ..... / .....

Doamnei/Domnului (gradul profesional, numele, prenumele)

.....

Director

Unitate .....

Stimată(e) doamnă/domnule director,

Subsemnatul(a) ....., angajat(ă) al (a) ..... în funcția de .....,
(denumirea unității)

vă rog să îmi aprobați schimbarea din funcția deținută și numirea în funcția de .....,
(Se va nota denumirea funcției conform anunțului de schimbare.)

din următoarele motive: .....

.....

.....

.....

Menționez faptul că sunt/nu sunt de acord cu numirea într-o funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare inferior celei deținute.*

Cererea este însoțită de următoarele documente justificative: .....

Față de cele prezentate, rog dispuneți.

Data .....

Semnătura .....

Avizul șefului structurii unde este încadrat solicitantului

Pozitiv/Negativ

Gradul, numele prenumele, semnătura

.....

Motivarea avizului .....

Avizul șefului structurii unde se solicită schimbarea

Pozitiv/Negativ

Gradul, numele prenumele, semnătura

.....

Motivarea avizului .....

* Numirea într-o funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare inferior se va face numai în situația în care nu este posibilă numirea pe un coeficient de ierarhizare identic cu cel deținut de polițistul de penitenciare care solicită schimbarea din funcție.

ANEXA Nr. 2
la metodologie

Notă de prezentare a polițistului de penitenciare privind schimbarea din funcție

Gradul, numele, prenumele .....

Funcția deținută

.....

Funcția vizată

.....

1. Experiența profesională în sectorul de activitate al funcției pentru care se solicită schimbarea: .....

.....
2. Calificativele obținute la evaluarea anuală a performanțelor profesionale individuale pe ultimii 3 ani în care au fost evaluați și punctajele obținute la aceste evaluări (dacă este cazul): .....

3. Vechimea în sistemul administrației penitenciare .....

4. Probleme familiale deosebite dovedite cu acte .....

5. Starea disciplinară (sanțiuni disciplinare) .....

6. Punctajul obținut la evaluarea obiectivului dedicat pregătirii profesionale cu ocazia ultimei evaluări anuale a performanțelor profesionale individuale .....

7. Situația locativă a solicitanților:

Punctaj obținut: .....

1. Criteriile vor fi avute în vedere la acordarea punctajelor de către comisia prevăzută la art. 6 din ordin:

a) experiența profesională în sectorul de activitate al funcției pentru care se solicită schimbarea. Exemplu: Structura Siguranța Deținerii și Regim Penitenciar este formată din următoarele sectoare principale de activitate: 1. evidență și organizarea muncii; 2. grupă de intervenție; 3. siguranța deținerii și regim penitenciar (pază, supraveghere, escortare, dispecerat și monitorizare).

În ceea ce privește funcțiile din a căror denumire reiese profesia deținută de către ocupantul acesteia, experiența profesională în sectorul de activitate al funcției se calculează strict pentru perioada lucrată în acest tip de funcție (exemplu: pentru funcția de conducător auto va fi avută în vedere experiența aplicanților în această funcție, și nu în alte funcții din același domeniu de activitate — logistică);

b) calificativele obținute la evaluarea anuală a performanțelor profesionale individuale pe ultimii 3 ani în care au fost evaluați și punctajele obținute la aceste evaluări;

c) vechimea în sistemul administrației penitenciare;

d) probleme familiale deosebite dovedite cu acte;

e) starea disciplinară (sanțiuni disciplinare);

f) punctajul obținut la evaluarea obiectivului dedicat pregătirii profesionale cu ocazia ultimei evaluări anuale a performanțelor profesionale individuale;

g) situația locativă a solicitanților.

2. Criteriile de la pct. 1 lit. a)—g) sunt consemnate de către structura de resurse umane în nota de prezentare.

